DOMSTOLENS DOM (Anden Afdeling)
10. december 1992 *

I sag C-231/91,

angående en anmodning, som Finanzgericht Hamburg i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag,

Annuss GmbH & Co. KG

mod

Hauptzollamt Hamburg-Jonas,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 11, stk. 2, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 798/80 af 31. marts 1980 om gennemførelsesbestemmelser for forudbetaling af eksportrestitutioner og positive monetære udligningsbeløb for landbrugsprodukter (EFT L 87, s. 42) og artikel 6, stk. 2, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2267/84 af 31. juli 1984 om ydelse af en skønsmæssigt forudfastsat støtte til privat oplagring af hele og halve kroppe og for- og bagfjerdinger i oksekødsektoren (EFT L 208, s. 31),

har

DOMSTOLEN (Anden Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, J.L. Murray, og dommerne G.F. Mancini og F.A. Schockweiler,

generaladvokat: C. Gulmann
justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett,

efter at der er indgivet skriftlige indlæg af:

* Processprog: tysk.

— selskabet Annuss GmbH & Co. KG ved advokat Wolfgang Ziemer, Hamburg

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Ulrich Wölker, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget,

på grundlag af retsmøderapporten,

efter at selskabet Annuss GmbH & Co. KG og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har afgivet mundtlige indlæg i retsmødet den 17. september 1992,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 13. oktober 1992,

afsagt følgende

Dom

1 Ved kendelse af 27. maj 1991 indgået til Domstolen den 16. september s.å. har Finanzgericht Hamburg i medfør af EØF-traktatens artikel 177 forelagt Domstolen et præjudicielt spørgsmål vedrørende fortolkningen af bestemmelserne i artikel 11, stk. 2, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 798/80 af 31. marts 1980 om gennemførelsesbestemmelser for forudbetaling af eksportrestitutioner og positive monetære udligningsbeløb for landbrugsprodukter (EFT L 87, s. 42) og i artikel 6, stk. 2, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2267/84 af 31. juli 1984 om ydelse af en skønsmæssigt forudfastsat støtte til privat oplagring af hele og halve kroppe og for- og bagfjerdinger i oksekødsektoren (EFT L 208, s. 31).

2 Dette spørgsmål er blevet rejst under en sag, som selskabet Annuss (herefter benævnt »sagsøgeren«) har anlagt mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas (herefter benævnt »sagsøgte«), efter at sidstnævnte havde stillet krav om tilbagebetaling af forudbetalte eksportrestitutioner med den begrundelse, at sagsøgeren havde overskredet en frist i henhold til de gældende fællesskabsbestemmelser.

3 Først skal indholdet af de relevante fællesskabsbestemmelser omtales.

4 I henhold til artikel 5, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 565/80 af 4. marts 1980 om forudbetaling af eksportrestitutioner for landbrugsprodukter (EFT L 62, s. 5) kan der efter anmodning fra en berørt erhvervsdrivende ske forudbetaling af et beløb svarende til eksportrestitutionerne for landbrugsvarer, så snart produkterne er anbragt på toldoplag eller i frizone med henblik på udførsel inden for en bestemt frist.

5 Ifølge artikel 2, stk. 1, i nævnte forordning nr. 798/80 er adgangen til at opnå forudbetaling af eksportrestitutioner betinget af, at der til toldvæsenet indgives en betalingsangivelse, hvori eksportøren tilkendegiver, at han vil anbringe produkterne eller varerne på toldoplag eller i frizone, og at han vil udføre dem efter oplagring samt opfylde betingelserne for udbetaling af restitution. Efter artikel 3, stk. 1, i samme forordning anbringes produkterne eller varerne under toldkontrol, når betalingsangivelsen antages.

6 Samme forordnings artikel 11, stk. 2, indeholder en bestemmelse om, at den periode, hvori produkterne kan forblive anbragt på toldoplag eller i frizone, er på seks måneder fra datoen for godkendelse af betalingsangivelsen.

7 Endvidere er ydelse af en skønsmæssigt forudfastsat støtte til oplagring af oksekød betinget af, at der afsluttes oplagringskontrakt mellem oplæggeren og oplagringsvirksomheden. Efter artikel 5, stk. 1, i nævnte forordning nr. 2267/84 kan oplagringen være af 9, 10, 11 eller 12 måneders varighed efter oplæggerens valg, som træffes ved indgivelsen af ansøgningen om støtte.

8 Ifølge artikel 5, stk. 2, i nævnte forordning nr. 2267/84 erhverves der kun ret til støtten til privat oplagring, såfremt den samlede mængde kød har været oplagret i hele oplagringsperioden, selv om oplæggeren efter artikel 7, stk. 1, i samme forordning ved udløbet af en oplagringsperiode på to måneder kan udtage hele eller en del af den mængde kød, der er omfattet af kontrakten, men mindst 10 tons. Ved anvendelsen af sidstnævnte bestemmelse nedsættes oplagringsstøtten tilsvarende.

9 Ifølge artikel 8, stk. 2, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1091/80 af 2. maj 1980 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende ydelse af støtte til privat oplagring af oksekød (EFT L 114, s. 18), i udgaven heraf efter ændringen ved forordning (EØF) nr. 2826/82 af 22. oktober 1982 (EFT L 297, s. 18), er den første dag i oplagringsperioden dagen efter afslutningen af indlagringen.

10 Efter artikel 2, stk. 4, i nævnte forordning nr. 1091/80, som ændret ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2629/80 af 14. oktober 1980 (EFT L 270, s. 9), kan de samme varer principielt ikke være omfattet af en kontrakt om privat oplagring og samtidig være anbragt på toldoplag eller i frizone.

11 Senere gennemførte Kommissionen imidlertid ved artikel 6, stk. 1, i nævnte forordning nr. 2267/84 i betragtning af de usædvanlige forhold på oksekødsmarkedet og for at tilskynde de erhvervsdrivende til at gøre brug af privat oplagring for et begrænset tidsrum en undtagelse fra forbuddet mod samtidig anvendelse af de to nævnte ordninger.

12 Som følge af de kontraktlige oplagringsperioder fandt Kommissionen det nødvendigt ved artikel 6, stk. 2, i samme forordning at fastsætte en undtagelsesbestemmelse til artikel 11, stk. 2, i nævnte forordning nr. 798/80, således at det tidsrum, hvori produkter, der var omfattet af en kontrakt om privat oplagring, samtidig kunne være på toldoplag eller i frizone, blev sat op fra 6 til 12 måneder.

13 Senere blev denne frist forlænget ved artikel 4, stk. 5, første led, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3445/90 af 27. november 1990 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende støtte til privat oplagring af oksekød (EFT L 333, s. 30), således at den kom til at dække den maksimale kontraktlige oplagringsperiode plus 1 måned.

14 Sagsøgeren indlagrede i henhold til en eksportlicens kasser, der indeholdt oksekød, på et eksportoplag i frihavnen i Hamburg med henblik på senere udførsel. Selskabet modtog forudbetaling af eksportrestitutioner den 3. januar 1985. Det havde desuden opnået støtte til privat oplagring på grundlag af en kontrakt om oplagring for en periode på 12 måneder.

15 Det er i sagen for den nationale ret blevet oplyst, at den periode, i hvilken varerne kunne forblive på toldoplag, begyndte den 10. og 11. november 1984 og udløb derfor i medfør af artikel 6, stk. 2, i nævnte forordning nr. 2267/84 den 11. november 1985, da den 10. november 1985 var en søndag.

16 Da kontrakten om privat oplagring vedrørte kødpartier, hvis anbringelse på lager først afsluttedes den 16. november 1984, begyndte den i kontrakten med henblik på opnåelse af støtte fastsatte oplagringsperiode i medfør af artikel 8, stk. 2, i nævnte forordning nr. 1091/80 først den 17. november 1984.

17 En del af varerne blev fraført toldoplaget og udført til tredjelande inden udløbet af den periode, i hvilken varerne kunne forblive på toldoplaget. Visse kasser blev imidlertid først frembudt for frihavnsmyndighederne til deklarering ved udførslen den 14. november 1985. Sagsøgte krævede derfor, at Annuss skulle tilbagebetale de forudbetalte eksportrestitutioner.

18 Sagsøgeren har ved den nationale ret, som sagen er blevet indbragt for, gjort gældende, at såfremt de to ordninger finder anvendelse på samme tid, kan de perioder, i hvilke varerne kan forblive henholdsvis på toldoplag eller i frizone og under privat oplagring, ikke som anført af sagsøgte være forskellige eller begynde på forskellige tidspunkter, idet de erhvervsdrivende i modsat fald fratages muligheden for at udnytte oplagringsperioden i henhold til kontrakten fuldt ud.

19 Det er derfor blevet et spørgsmål for den nationale ret, om reglerne om de omhandlede perioder ved fortolkning kan berigtiges og udfyldes. Den har derfor udsat sagen og anmodet Domstolen om en præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

»Skal artikel 6, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2267/84 fortolkes således, at oplagringsperioden som undtagelse fra artikel 11, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 798/80 ikke udløber forud for udløbet af den periode, som eksportøren skal respektere på grund af den ham ydede støtte til privat oplagring?«

20 Hvad nærmere angår hovedsagens faktiske omstændigheder, de relevante fællesskabsbestemmelser, retsforhandlingernes forløb samt de skriftlige indlæg for Domstolen henvises i øvrigt til retsmøderapporten. Disse omstændigheder omtales derfor kun i det følgende i det omfang, det er nødvendigt for forståelsen af Domstolens argumentation.

21 Det fremgår af ordlyden af artikel 6, stk. 2, i nævnte forordning nr. 2267/84, at den ved denne bestemmelse indførte undtagelse fra artikel 11, stk. 2, i nævnte forordning nr. 798/80 udelukkende har forlænget den periode, i hvilken varer, for hvilke der er indgået en kontrakt om privat oplagring, samtidig kan forblive på toldoplag eller i frizone, fra 6 til 12 måneder uden at ændre begyndelsestidspunktet.

22 Perioden begynder altså fortsat den dag, hvor den erhvervsdrivendes betalingsangivelse er blevet antaget af toldmyndighederne, selv om indlagringen med henblik på støtten til privat oplagring endnu ikke er tilendebragt på den dag. Den erhvervs-

drivende forpligter sig nemlig også i en sådan situation ved at forelægge betalingsangivelsen for toldmyndighederne til at udføre varerne inden udløbet af en periode, hvis begyndelsestidspunkt er uændret.

23 De erhvervsdrivende kan ikke med føje gøre gældende, at de under disse omstændigheder ikke har mulighed for at udnytte den kontraktlige oplagringsperiode fuldt ud.

24 På den ene side er hovedformålet med den ved artikel 6, stk. 1, i nævnte forordning nr. 2267/84 skabte adgang til i et begrænset tidsrum at anbringe varer, på toldoplag eller i frizone, selv om disse varer samtidig er omfattet af en kontrakt om privat oplagring, at tilskynde de erhvervsdrivende til at gøre brug af privat oplagring, men ikke under alle omstændigheder at give mulighed for at udnytte den kontraktlige oplagringsperiode fuldt ud. Der skal i den forbindelse henvises til artikel 5, stk. 1, i nævnte forordning nr. 2267/84, hvorefter den erhvervsdrivende kan oplagre varerne i 9, 10, 11 eller 12 måneder efter eget valg.

25 På den anden side kan den erhvervsdrivende efter artikel 7, stk. 1, i samme forordning som en undtagelse fritages for forpligtelsen til fuldt ud at respektere den oprindeligt fastsatte varighed af oplagringen i henhold til kontrakt, idet han ved udløbet af en oplagringsperiode på 2 måneder kan udtage hele eller en del af den mængde kød, der er omfattet af kontrakten.

26 De nævnte forhold berøres ikke af, at den periode, i hvilken varer, der er omfattet af en kontrakt om privat oplagring, samtidig kan opbevares på toldoplag eller i frizone med henblik på forudbetaling af eksportrestitutionerne, senere er blevet forlænget ved artikel 4, stk. 5, første led, i nævnte forordning nr. 3445/90, således at den dækker den maksimale kontraktlige oplagringsperiode plus 1 måned.

27 Der skal i den forbindelse henvises til, at selv efter denne nye bestemmelse er begyndelsestidspunktet for den periode, der er fastsat med henblik på forudbetaling af eksportrestitutioner, fortsat datoen for toldmyndighedernes antagelse af betalingsangivelsen.

28 Det af Finanzgericht Hamburg forelagte spørgsmål skal derfor besvares med, at artikel 6, stk. 2, i forordning nr. 2267/84 skal fortolkes således, at den periode, i hvilken varer, der er omfattet af en kontrakt om privat oplagring, samtidig kan forblive på toldoplag eller frizone, udløber forud for udløbet af den periode, som eksportøren skal respektere på grund af den ham ydede støtte til privat oplagring.

Sagens omkostninger

29 De udgifter, der er afholdt af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke erstattes. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (Anden Afdeling)

vedrørende det spørgsmål, der er forelagt af Finanzgericht Hamburg ved kendelse af 27. maj 1991, for ret:

I et tilfælde som det i hovedsagen omhandlede skal artikel 6, stk. 2, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2267/84 af 31. juli 1984 om ydelse af en skønsmæssigt forudfastsat støtte til privat oplagring af hele og halve kroppe af for- og bagfjerdinger i oksekødsektoren fortolkes således, at den periode, i hvilken varer, der er omfattet af en kontrakt om privat oplagring, samtidig kan

forblive på toldoplag eller i frizone, udløber forud for den periode, som eksportøren skal respektere på grund af den ham ydede støtte til privat oplagring.

Murray Mancini Schockweiler

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 10. december 1992.

J.-G. Giraud
Justitssekretær

J.L. Murray
Formand for Anden Afdeling